

POHOD DGD NA TRIGONOMETRIČNO TOČKO II. REDA – LJUBEN

Samo Jakljič

Dolenjsko geodetsko društvo nadaljuje tradicijo delovno-strokovnih ekskurzij na geodetske točke na svojem območju. Po uspešni pomladanski ekskurziji na trigonometrično točko sv. Ana pri Ribnici smo želeli nadaljevati dejavnosti na najvišji ravni, torej ekskurzije na trigonometrične točke I. reda. Vreme nam jeseni ni bilo naklonjeno, poleg tega so nam prišle na uho govorice, da je vojaška točka na vrhu Ljubna prevrnjena, zato smo za drugi cilj izbrali Ljuben, trigonometrično točko II. reda.

Ljuben je hrib osamelec, vinska gorica na robu Panonske nižine, nad Dolenjskimi Toplicami in Uršnimi seli. Razteza se približno tri kilometre v smeri jugovzhod–severozahod. Na jugovzhodni, južni in jugozahodni strani je skoraj do vrha »poraščen« z vinogradi in zidanicami, zato je zelo primeren za pohode in ekskurzije, saj ponuja obilo možnosti in izgovorov za počitek pri osvajanju vrha.

Zbor je bil v petek, 29. novembra 2013, popoldne pri balinišču na Makutah, kjer se je zbralo enajst članic, članov in simpatizerjev društva z obvezno vsebino pohodniških nahrbtnikov ter odšlo proti prvi postaji, značilni za pohode v vinorodnem svetu. V gostoljubni Majdini zidanici smo si prvič oddahnili, se pogreli ob zakurjeni peči in malce razbremenili bogato obloženo mizo. Potem nas je čakal malce strmejši vzpon do cerkve sv. Vida, ki daje značilno podobo južnemu pobočju Ljubna. Pot je naprej vodila po zakraselem grebenu in po slabe pol ure hoje smo prišli na vrh Ljubna, na 546 metrov nadmorske višine, kjer smo našli skoraj zasut kamen, katerega ploskev z vsekanim križem je bila močno nagnjena, kar nam je dalo slutiti, da je to najbrž trigonometrična točka.

Trigonometrična točka II. reda št. 396 Ljuben je označena z izklesanim kamnom piramidaste oblike, vklesanim križem na vrhu in črkami V.G.I. na strani. Stabilizirana je bila leta 1947 in je bila zadnjič revidirana leta 1996. Enkrat pozneje so jo najbrž povozili in prevrnili s traktorjem, saj je zraven nje speljana gozdna pot.

Po ublažitvi pohodne žeje smo se lotili dela. Odkopali smo material okrog točke, jo postavili pokonci in utrdili s kamenjem. Sanacijo smo končali s krajšo vinsko degustacijo in se podali nazaj po drugi poti, proti Samovi hiši, kjer smo si privoščili zaslužen zakusko in naredili pregled opravljenega dela.

Končna beseda in kapljica sta padli še v zidanici pri Borutu, kjer smo si obljubili, da bomo tradicijo izletov nadaljevali.



Slika 1: Veseli pri delu (foto: Boštjan Pucelj)



Slika 2: Prva kitar DGD Damjan Gregorič se že ogreva – v Samovi zidnici (foto: Boštjan Pucelj).



Slika 3: Skupinska fotografija vseh prisebnih in prisotnih (foto: Boštjan Pucelj)

Samo Jakljč

za Dolenjsko geodetsko društvo (<http://www.dgd.si>)
e-naslov: samo.jakljic@obcina-straza.si